foglalta el, a mormota helyére a husvéti nyúl került és Alisz elég kelletlenül ült le a husvéti nyúl helyére. A kalaposmester volt az egyetlen, akire nézve előnyös volt a csere, Alisznak azonban sokkal rosszabb volt a helyzete, mint az előbb, mivel a husvéti nyúl éppen akkor döntötte bele a tejes kancsót a tányérjába.

Alisz nem akarta újra megsérteni a mormotát, azért tehát nagyon óvatosan kérdezősködött tovább: — Nem értem, miből vonták ki a szirupot.

— A szirupos kútból, — válaszolta a kalaposmester. — A vizes kútból vizet, a szirupos kútból szirupot. Eh, buta!

— De hiszen a szirup is belül volt, a lányok is belül voltak, mind bent voltak a nővérek k ú t j á b a n, — mondta Alisz a mormotának, anélkül, hogy annak utólagos megjegyzését figyelemre méltatta volna.

— Bizony a nővérek k u t y á b b a n voltak, mint gondolod.

Ez a válasz annyira zavarba hozta szegény Aliszt, hogy egy ideig nem szólt bele a mormota előadásába.

— Kivonni tanultak, — folytatta a mormota, miközben ásított és a szemét dörzsölte, mert ujra nagyon elálmosodott. — A legkülönbözőbb dolgokat vonták ki, mindent, ami csak H-val kezdődik.

— Mért éppen H-val? — kérdezte Alisz.

— Mért ne éppen H-val? — mondta a husvéti nyúl.

Alisz hallgatott.

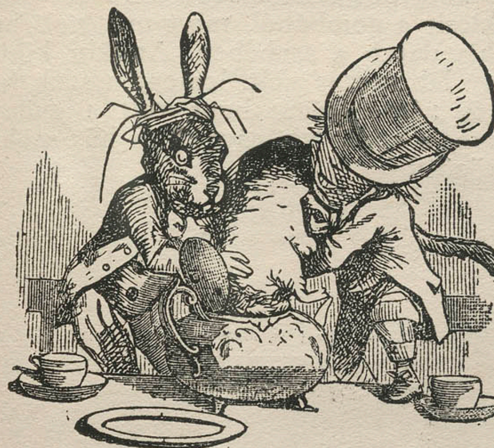
A mormota közben lehúnyta a szemét és elszundított. A kalaposmester belecsípett, erre újra felébredt, egyet visított, aztán foly-

tatta: — Mindent, ami H-val kezdődik. Például: huszat, harmincat, hatot, hetet, havat. Vontál ki már valaha havat?

— Nem hiszem, — válaszolta Alisz zavartan.

— Akkor fogd be a szádat! — szólt a kalaposmester.

Ez a gorombaság már több volt a soknál. Alisz sértődötten állt fel és elment. A mormota tüstént mély álomba merült és a töb-

biek sem vettek távozásáról tudomást. Alisz egyszer-kétszer hátra nézett, reménykedve, hátha visszahívják. Amikor utóljára fordúlt meg, a husvéti nyúl és a kalaposmester éppen avval voltak elfoglalva, hogy a mormotát bele gyömöszölték a teáskannába.

— Én bizony többé nem megyek vissza! — gondolta Alisz, miközben ismét az erdőben baktatott. — Ez volt életem legbolondabb uzsonnája!